

standam eruptionem in infante adesse; quoniam vero chirurgus ad partem oris posteriorem et lateralem cultello penetrare non poterat, propter spasmus totius faciei et imprimis maxillae inferioris, veritus, ne infans laederetur, consilium istud mittendum existimabam. Ecce vero praeter omnem expectationem nocte intra sextum et septimum diem omnia symptomata reuertebantur, vesicatoria sicca decidebant, alui fluxus et conuulsiones et breui post mors ipsa infantis insequabatur. Septimo die, praeterlapsis inde a morte sex vel octo horis, abdomen post mortem intumescebat, et ad vtrumque latus maxillae inferioris augebatur tumor, antea iam obscure perceptus, ita, vt magnitudinem oui gallinacei superaret, vnde magna copia sanguinis coagulati stagnaret.

Interdum vero etiam varii oriuntur morbi, ad eruptionem dentium in se quidem non pertinentes, sed tamen ita comparati, vt impedita dentium eruptio, et irrita molimina, eam antecedere solita, istis occasionem ac veluti ansam praebuisse videantur. Quam in rem vt alia exempla commemorari possint, ita hoc vnum non indignum censeo, quod nunc quidem commemoretur. Puer septem annos natus vexabatur febre tertiana, per sex aut septem paroxysmos valde regulari; itaque euacuantia primarum viarum et lenia resoluentia, clysmata antispasmodica, et emollientia adhibebantur, et paroxysmi febris sensim minuebantur. Quatuordecim diebus post febris tertiana in quotidianam mutabatur, adhibitis vero medicamentis leniter roborantibus, febris tertiana reuertebatur; excretiones consuetae per sudorem et urinam bene cedebant, et puer quanquam debilis, tamen tranquillus erat. Subito nunc febris in continuam mutabatur, aucto et per totum diem noctemque continuato aestu,

omnis